

תוך שש שנים תיעלם מן העולם הסיבה הגופנית העיקרית המפריעה לגבר לקיים יחסי-מין תקינים ולהביא סיפוק לאשה

את יכולה לרפא

את בעלך

בגיליון של חודש אפריל פירסם ירחון היוקרה האמריקאי "פנט" האוז", מחקר מדעי על בעיות-המין של הגברים האמריקאים כיום, בעידן המתירנות המינית, ומביא גילויים רבים על שיטות-הטיפול החדרניות בהן, המבוססות על מימצאיהם של צמד חוקריהמין מאסטרס

וג'ונסון, ומכוונות לפתור את בעיותי המיניות הבערות ביותר של הגבר תוך השנים הקרובות. מחקר מדעי זה מהווה חתך נאמן למתרחש אצל הגברים בעולם כולו, ומסמן פריצת הדרך לסיפוק הבורות המינית, הקיימת עדיין, לדברי החוקרים, כקבוצות-הגילויים, כולל נוער וסטודנטים.

ליהנות ולחקור זה את גופה של זו (ולהפך) בחופשיות. ללא החובה לבצע את מעשה-המין. במירפאות מסוימות עורכים גם טיפולים קבוצתיים בעירום, כשחוקי-הברזל הוא: "ללא מגע מיני ממשני" כעבור ימים אחדים מתחיל הטיפול בבעייתו המינית המוגדרת של כל חולה.

אצל הגברים, הבעייה השכיחה ביותר היא השפיעה המוקדמת. גורמה של בעייה זו יכולים להימצא בחוויות מיניות מוקדמות עם פרוצות, או עם נערות "טובות" על מושביון האחוריים של מכוניות, מקום בו המהירות היתה הגורם החיוני ביותר. מטפלים אחדים סבורים כי הגבר הסובל משפיעה מוקדמת הוא, תכופות, תוקפני ושתלטני, וכל הוא משתמש באי-התיפקוד שלו ככאמצעי לשלוט במערכת-היחסים המינית הלקויה. "את מרבית אלה הסובלים משפיעה מוקדמת ניתן למצוא בין רופאים אנשי-עסקים, מנהלים, ואנשים הרגיזים לשלוט בסביבתם," אומר ד"ר סלון. בדרך-כלל נהוג גם לראות את הגבר הסובל משפיעה מוקדמת כאדם אנוכי יותר מרובית הגברים, פחות מתחשב בשעת המגע-המיני, ונוטה להטיל את האשמה והאחריות לבעייתו תיו המינית על אשתו, יותר מאשר לקחתה על עצמו; וזוהי הסיבה שבדרך-כלל האשה היא זו המשכנעת את בעלה לגשת לטיפול.

כל נקודות-הציון הללו מורות על מצב של תסיסה מינית גוברת. אולם, גם אם עידן חדש זה של מתירנות ושיחרור עובר משבר מיני עמוק וזירחב, הרי הביא עמו גם מיספר פיתרונות רעננים ובלתי-צפויים. עד לאחרונה לא ניתן היה לעשות הרבה בקשר לליקויים המיניים. אולם, כיום קמים מטפלים חדשניים ההופכים את התהליך על פיו. הם מטפלים תחילה בגוף; רק לאחר-מכן, כאשר היחסים הגופניים משתפרים, הם ניגשים לטיפול בשינוי הגישה הנפשית. הם אינם מאמינים, כפי שהאמין פרויד, כי בעיות המין הן סימן של פתולוגיה מוששת. עיקר הטיפול המיני מבוסס על מחקרם המיני של

ראה שהעולם נתקף כיום במגיפה של אי-התיפקוד מיני. התוקפת אפילו את הגברים החזקים ביותר. עדיעתה התבססה החקירות בתופעה זו על ניסיונות אי-שיים ועל "רשמים רפואיים," כפי שמתבטאים הרופאים. כמורכן נראה כי תופעה זו מוגבלת בעיקר למגעים הטרוסקסואליים (בין-מיניים) בתוך המעמדה-בינוני הלבן, ובדרך-כלל בין זוגות נשואים. אך גם הבלתי-נשואים נפגעים מכך במידה רבה. רווקה אחת, שלא התקשתה כלל להגיע לאורגזמה עם הגבר המצליח והחזק אליו היא נמשכת, טוענת כי מתוך שישה בני-הזוג האחרונים שהיו לה, שניים לא הצליחו להגיע לזיקפה, ואילו אחד סבל משפיעה מוקדמת. האם היה ניסיונה זה יחיד-במינו? הסטטיסטיקה הנוגעת לתחום זה מעורפלת. ד"ר ויליאם מאסטרס ווירג'יניה ג'ונסון, מן המכון למחקר הביולוגי של ההתרבות בטס-לוואיס, טוענים כי שני-שלישים מכלל הגברים האמריקאים כיום סובלים מאי-התיפקוד מיני בתקופה זו או אחרת של חייהם. זוהי עובדה מדהימה,

ארבית הגברים כשירים פחות משהאמינו בעבר

בהתחשב בכך שלפני 25 שנה, רק פחות מאחוז אחד מן הגברים שרואיינו על-ידי מכון קינסי לחקר המין, אמרו כי סבלו אי-פעם מאי-התיפקוד מיני. ייתכן שהאמת נמצאת במקום כלשהו באמצע, אך המקומות בתדיר המירפאות לטיפול-מיני ברחבי ארצות-הברית מוזמנים וחדשים מראש, וציוותיהן עוברים 12 שעות ביממה, שישה ימים בשבוע. הם מטפלים במיספר רב יותר של גברים מאשר נשים, ומרבית הגברים הבאים לטיפול, נשלחים לשם על-ידי נשותיהם או אהובותיהם. למולם הטוב, 80-90 אחוזים מהגברים הלוקים באי-התיפקוד מיני מהסוגים השכיחים ביותר — שפיעה מוקדמת, אינאונות (אימפוטנציה) ושפיעה מעוכבת — זוכים להחלים בהצלחה תוך שבועות ספורים, בעזרת שיטות חדשות של רפויירמיני.

מאסטרס וג'ונסון מסת-לוואיס. צוות של גבר-אשה, המורכב בדרך-כלל מרופא ופסיכולוג, מנסה תחילה ללמד את הזוג כיצד ליהנות זה מגופה של זו, ללא מין הרפואיים הופכים לדמויות סמכותיות חדשות, כלומר למעין הורים חדשים, השוברים את המוסכמות המייחסים למין אשמה, בושה ופחד. הם מטפלים תמיד בבני-הזוג כשהם יחדיו, מבלי להתחשב מי מבני-הזוג הוא הסובל מן הבעייה המינית.

הטיפול מתחיל בבדיקה גופנית ובדין ממושך בסייבות שמאחרי הבעייה המינית. לאחר-מכן מורים לבני-הזוג להתפשט עירומים, ביחידות, ולגעת וללטף זה את זה, בזה אחר זה, פרט לאברי-המין ולשדיים.

למעשה, לעיתים קרובות מאד קורה שהאשה היא שפונה לקבלת טיפול, מתוך תחושת-אשמה על שאינה מגיעה לאורגזמה, ואז היא מגלה, להפתעתה, שאצלה הכל בסדר. היא מגלה שלא הצליחה להגיע לאורגזמה, רק מפני שבעלה הגיע אל שלו לאחר חדירות ספורות בלבד לתוך נרתיקה. אולם, יש מטפלים המסרבים לראות בגברים מראש, אילו תוקפנים או שתלטנים, "טיפלתי כבר באיילי תעשייה והון. השפיעה המוקדמת היא רק חוסר אימון מספיק של הרפלבס, כמו אצל ילד שלא למד להתאפק," אומר ד"ר קליפורד סאגר, פרופסור לפסיכיאטריה בבית-

את השפיעה-המוקדמת מרפאים בשיטת ה"מעיקה"

הספר לרפואה שליד בית-החולים הר-טיני, והמנהל ה-פסיכיאטרי של המכון היהודי לשירותי-המישפחה. בין הנוממים קיימים גם חילוקי-דיעות בדבר הגדרתה של השפיעה המוקדמת. אחדים מגדירים אותה בחוסר היכולת להחזיק את אברי-המין במצב של זיקפה בתוך הנרתיק משך עד שתי דקות, לפני השפיעה. אחדים סבורים כי אם גבר גומר במהירות, אך בכל-זאת מספק את בת-זוגו משך 50 אחוז מהזמן, השפיעה שלו אינה מוקדמת. "ראינו כבר גברים שהואשמו בשפיעה מוקדמת רק משום שלא הצליחו להחזיק מעמד שעה וחצי," אומר ד"ר סלון. הוא מאמין כי השפיעה היא מוקדמת רק כאשר היא מתרחשת "קודם רצונו של הגבר, ואנו מניחים כי רצונו זה כולל מתן סיפוק מכסימלי לבת-הזוג שלו." הקריטריון העיקרי למין מהנה הוא הסיפוק המיני של שני בני-הזוג, ובמובן זה מסכימים הכל כי הטיפול מצליח במאת האחוזים כימעט. "הריפוי הסופי" הוא גופני לחלוטין, ובו מלמדים את הגבר כיצד ללטף את אברי-המין שלו עד לנקודת-האורגזמה ואז לבלום אותו, בדרך-כלל בשיטה של "מעיקה".

בשיטת "מעיקה" זו, האשה יושבת על המיטה בעוד הגבר שוכב על גבו כשראשו מוסב ממנה, ורגליו כרוכות על ריכתי. האשה מניחה את בוהנה על צידו התחתון של אברי-המין שלו, במקום בו מסתיימת העטרה, ואת האצבע והאמה על צידו העליון, מכל צד של הגשר המפריד בין העטרה לבין גוף האבר עצמו. כשהוא חש כי הוא עומד לשוב, האשה מועכת את האבר, והשפיעה נדחית. אף שפעולה זו אינה אמורה להכאיב, יש גברים הטוענים